

Thoáng Hương Xưa

Ta đâu biết tình yêu như vậy đó!
Thuở ban đầu hoa nở thắm trắng sao
Đến hôm sau hoa rơi đem gạt bỏ
Khiến lòng mình... hiu quạnh với bơ vơ

Ai sẽ giúp cho ta bớt mong chờ?
Qua những ngày trông đợi bóng hình phai
Vai gầy dáng, búp măng tay mềm mại
Nét son buồn lóng lánh hạt sương mai

Ồi lung linh... lung linh hồn ngây dại
Đã một lần... ta hóa kẻ cuồng si
Đi tìm kiếm thương yêu trong dị kỳ
Cái gọi là tri kỷ chẳng biệt ly

Buồn ghê nhỉ... ai cho ta chân lý
Câu tình yêu, chung thủy sống bên nhau
Mà giờ đây về già ta mới thấu
THOÁNG là khờ, **HƯƠNG** là vỡ, **XVA**... đau...

Trần Ngọc Lan

Em Chim Sáo

Trời giá lạnh thêm em biết không?
Trên cao bàng bạc áng mây hồng
Vi vu ngọn gió reo cành lá
Ru xuống hồn anh một trời đông

Gần năm em nhỉ... sao nhanh quá
Nhưng anh cảm thấy tựa ngày qua
Âm vang vàng võ trên bàn phím
Ngơ ngác ngổn ngang dấu nhạt nhòa...

Em ơi! Còn nhớ con nai đốm
Lạc bước rừng sâu nháy chân sào
Tung tăng đùa nắng ban mai sớm
Ấm áp vô vàn vùng trời cao...

Còn nữa... ai kia đen mắt gấu
Lúc nhắm, lúc nheo, lúc tựa đầu
Ngồi xem đàn bướm bay tha thướt
Mỗi độ hoa về về gót tình sâu

Rồi tôi quanh bàn cơm cà pháo
Vớ đĩa kho tộ nước đậm thơm
Nghe em kể chuyện "Em chim sáo"
Ước muốn vô vàn chẳng hư hao...

Thật đấy em à! Đâu còn nữa
Nhắc lại hôm nay xót một đời
Tạm biệt nhau nhé, đôi tay với
Một chút hương xưa gửi tặng người...

Trần Ngọc Lan